

Kapłan podchodzi do ołtarza i całuje go na znak czci. Następnie może okadzić ołtarz, obchodząc go dookoła.

Potem kapłan udaje się na miejsce przewodniczenia. Po skończeniu śpiewu na wejście, kapłan i wierni stojąc czynią znak krzyża. Kapłan mówi:

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Potem kapłan zwraca się do ludu i rozkładając ręce pozdrawia go mówiąc:

Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi.

Kapłan wzywa wiernych do pokuty:

Uznajmy przed Bogiem, że jesteśmy grzeszni, abyśmy mogli z czystym sercem złożyć Najświętszą Ofiarę.

Kapłan może się posłużyć innymi słowami.

Po krótkim milczeniu wszyscy razem odmawiają wyznanie grzechów: Spowiadam się, Bogu Wszechmogącemu.

MSZA WIGILII ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

(z uwzględnieniem Dekretu Kongr. ds. Kultu Bożego i Dysc. Sakr. Prot. nr 173/18, 2 kwietnia 2019 r.)

ANTYFONA NA WEJŚCIE

Por. Rz 5, 5; 8, 11

Miłość Boża rozlana jest w naszych sercach * przez Ducha Świętego, który w nas mieszka. * Alleluja.

Po Panie, zmiłuj się nad nami, kapłan wypowiada modlitwę:

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty chciałeś, aby obchód świąt paschalnych objął okres Pięćdziesiątnicy, † spraw, niech Duch Święty zjednoczy rozdzielone narody, * aby każdy w swoim języku oddawał Ci chwałę. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W. Amen.

Następnie kapłan może zachęcić lud zwracając się w tymi lub podobnymi słowami:

Drodzy bracia i siostry, rozpoczynając Wigilię Zesłania Ducha Świętego, za przykładem Apostołów i uczniów, którzy razem z Maryją, Matką Jezusa, trwali na modlitwie oczekując Ducha obiecanego przez Pana, w pokoju serca wysłuchajmy teraz słowa Bożego. Rozważajmy, jak wielkie rzeczy uczynił Bóg dla swojego ludu i módlmy się, aby Duch Święty, którego Ojciec posłał, jako pierwszy dar dla wierzących, udoskonalął swoje dzieło na świecie.

Następują czytania, których wybór znajduje się w Lekcjonarzu. Lektor udaje się na ambonę i wykonuje czytanie. Potem psalterzysta lub kantor śpiewa psalm, a lud powtarza refren. Następnie wszyscy wstają. Kapłan mówi Módlmy się i wszyscy przez pewien czas modlą się w ciszy; potem odmawia modlitwę odpowiadającą czytaniu. Zamiast psalmu responsoryjnego można zachować przez pewien czas święte milczenie, nie zachowując w tym przypadku ciszy po wezwaniu Módlmy się.

Po PIERWSZYM czytaniu (Pomieszczenie języków przy budowie wieży Babel: Rdz 11, 1-9) i psalmie (Ps 33 [32], 10-11. 12-13. 14-15; R. por. 12: Szczęśliwy naród wybrany przez Pana).

PIERWSZE CZYTANIE (Rdz 11,1-9)

Pomieszczenie języków przy budowie wieży Babel

Czytanie z Księgi Rodzaju.

Mieszkańcy całej ziemi mieli jedną mowę, czyli jednakowe słowa. A gdy wędrowali ze wschodu, napotkali równinę w kraju Szinear i tam zamieszkali. I mówili jeden do drugiego: „Chodźcie, wyrabiamy cegłę i wypalmy ją w ogniu”.

A gdy już mieli cegłę zamiast kamieni i smołę zamiast zaprawy murarskiej, rzekli: „Chodźcie, zbudujemy sobie miasto i wieżę, której wierzchołek będzie sięgał nieba, i w ten sposób uczynimy sobie znak, abyśmy się nie rozproszyli po całej ziemi”.

A Pan zstępując z nieba, aby zobaczyć to miasto i wieżę, które budowali ludzie, rzekł: „Są oni jednym ludem i mają wszyscy jedną mowę i to jest przyczyną, że zaczęli budować. A zatem na przyszłość nic nie będzie dla nich niemożliwe, cokolwiek zamierzą uczynić. Zejdźmy więc i pomieszczejmy tam ich język, aby jeden nie rozumiał drugiego!”

W ten sposób Pan rozproszył ich stamtąd po całej powierzchni ziemi, i tak nie dokończyli budowy tego miasta. Dlatego to nazwano je Babel, tam bowiem Pan pomieszał mowę mieszkańców całej ziemi. Stamtąd też Pan rozproszył ich po całej powierzchni ziemi.

Oto słowo Boże.

PIERWSZY PSALM RESPONSORYJNY

Ps 33 [32], 10-11. 12-13. 14-15 (R.: por. 12)

Refren: Szczęśliwy naród wybrany przez Pana

Pan udaremnia zamiary narodów, *
wniwecz obraca zamysły ludów.
Zamiary Pana trwają na wieki, *
zamysły Jego serca przez pokolenia.

Refren: Szczęśliwy naród wybrany przez Pana

Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem, *
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.
Pan spogląda z nieba, *
widzi wszystkich ludzi.

Patrzy z miejsca, gdzie przebywa, *
na wszystkich mieszkańców ziemi.
On, który serca wszystkich ukształtował, *
który zważa na wszystkie ich czyny.

PIERWSZA MODLITWA

Módlmy się.

Spraw, prosimy, wszechmogący Boże, aby Twój Kościół, zjednoczony na wzór jedności Ojca i Syna i Ducha Świętego, † był zawsze tym świętym ludem, który jaśnieje przed światem jako znak Twojej świętości i jedności, * oraz prowadzi go ku doskonałemu umiłowaniu Ciebie. Przez Chrystusa Pana naszego. **W.** Amen.

Po DRUGIM czytaniu (Bóg zstępuje na górę Synaj w ogniu: Wj 19, 3-8a. 16-20b) i pieśni (Dn 3, 52. 53-54. 55-56; R. por. 52b: Chwalebny jesteś, wiekuisty Boże) lub psalmie (Ps 19 [18], 8-9. 10-11; R. por. J 6, 68c: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne).

DRUGIE CZYTANIE (Wj 19,3-8a.16-20b)

Bóg zstępuje na górę Synaj w ogniu

Czytanie z Księgi Wyjścia.

Mojżesz wstąpił do Boga, a Pan zawołał na niego z góry i powiedział: „Tak powiesz domowi Jakuba i oznajmisz synom Izraela: Wyście widzieli, co uczyniłem Egipcjowi, jak niosłem was na skrzydłach orlich i przywiodłem was do Mnie. Teraz jeśli pilnie słuchać będziecie głosu mego i strzec mojego przymierza, będziecie szczególną moją własnością pośród wszystkich narodów, gdyż do Mnie należy cała ziemia. Lecz wy będziecie Mi królestwem kapłanów i ludem świętym. Takie to słowa powiedz synom Izraela”.

Mojżesz powrócił i zwołał starszych ludu, i przedstawił im wszystko, co mu Pan nakazał. Wtedy cały lud jednogłośnie powiedział: „Uczynimy wszystko, co Pan nakazał”.

Trzeciego dnia rano rozległy się grzmoty z błyskawicami, a gęsty obłok rozpostarł się nad górą i rozległ się głos potężnej trąby, tak że cały lud przebywający w obozie drżał ze strachu. Mojżesz wyprowadził lud z obozu naprzeciw Boga i ustawił u stóp góry. Góra zaś Synaj była cała spowita dymem, gdyż Pan zstąpił na nią w ogniu, i uniósł się dym z niej jakby z pieca, i cała góra bardzo się trzęsła. Głos trąby się przeciągał i stawał się coraz donioślejszy. Mojżesz mówił, a Bóg odpowiadał mu wśród grzmotów.

Pan zstąpił na górę Synaj, na jej szczyt. I wezwał Mojżesza na szczyt góry.

Oto słowo Boże.

DRUGI PSALM RESPONSORYJNY

Dn 3, 52. 53-54. 55-56 (R.: por. 52b)

Refren: Chwalebny jesteś, wiekuisty Boże.

Błogosławiony jesteś, Panie, Boże naszych ojców, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.
Błogosławione niech będzie Twoje imię,
pełne chwały i świętości.

Błogosławiony jesteś w przybytku świętej chwały Twojej, *
Błogosławiony jesteś na tronie Twojego królestwa.
Błogosławiony jesteś Ty, który spoglądasz w otchłanie, †
i na Cherubach zasiadasz, *
Błogosławiony jesteś na sklepieniu nieba.

albo:

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne.

Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę, *
świadeztwo Pana jest pewne, nierozważnego uczy mądrości.
Jego słuszne nakazy radują serce, *
jaśnieje przykazanie Pana i olśniewa oczy.

Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, *
sądy Pana prawdziwe, wszystkie razem słuszne.
Cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze, *
słodsze od miodu płynącego z plastra.

DRUGA MODLITWA

Módlmy się.

Boże, Ty w ogniu błyskawic dałeś Mojżeszowi na Górze Synaj starodawne prawo, a dziś w płomieniach Ducha objawiłeś nowe przymierze; † spraw, prosimy, abyśmy zawsze płonęli tym Duchem, którego w cudowny sposób zesłałeś na Twoich Apostołów, * a nowy Izrael, zebrany ze wszystkich narodów, niech przyjmie z radością wieczne przykazanie Twojej miłości. Przez Chrystusa Pana naszego. **W. Amen.**

Po TRZECIM czytaniu (Duch daje życie: Ez 37, 1-14) i psalmie (Ps 107 [106], 2-3. 4-5. 6-7. 8- 9; R. por. 1: Chwalmy na wieki miłosierdzie Pana, lub Alleluja).

TRZECIE CZYTANIE (Ez 37,1-14)

Duch daje życie

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela.

Spoczęła na mnie ręka Pana, i wyprowadził mnie On w duchu na zewnątrz, i postawił mnie pośród doliny. Była ona pełna kości. I polecił mi, abym przeszedł dokoła nich., i oto było ich na obszarze doliny bardzo wiele. Były one zupełnie wyschłe.

I rzekł do mnie: „Synu człowieczy, czy kości te powrócą znowu do życia?” Odpowiedziałem: „Panie Boże, Ty to wiesz”.

Wtedy rzekł On do mnie: «Prorokuj nad tymi kośćmi i mów do nich: «Wyschłe kości, słuchajcie słowa Pana». Tak mówi Pan Bóg: «Oto Ja wam dam ducha po to, abyście się stały żywe. Chcę was otoczyć ścięgnami i sprawić, byście obrosły ciałem, i przybrać was w skórę, i dać wam ducha po to, abyście ożyły i poznały, że Ja jestem Pan»”.

I prorokowałem, jak mi było polecane, a gdym prorokował, oto powstał szum i trzask, i kości jedna po drugiej zbliżały się do siebie. I patrzyłem, a oto powróciły ścięgna i wyrosło ciało, a skóra na nie się naciągnęła, ale jeszcze nie było w nich ducha.

I powiedział do mnie: „Prorokuj do ducha, prorokuj, o synu człowieczy, i mów do ducha: «Tak powiada Pan Bóg: Z czterech wiatrów przybądź duchu i powieś po tych pobitych, aby ożyli»”.

Wtedy prorokowałem tak, jak mi nakazał, i duch wstąpił w nich, a ożyli i stanęli na nogach, wojsko bardzo, bardzo wielkie.

I rzekł do mnie: „Synu człowieczy, kości te to cały dom Izraela. Oto mówią oni: «Wyschły kości nasze, minęła nadzieja nasza, już po nas». Dlatego prorokuj i mów do nich: «Tak mówi Pan Bóg:

Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha po to, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam», mówi Pan Bóg”.

Oto słowo Boże.

TRZECI PSALM RESPONSORYJNY

Ps 107(106),2-3.4-5.6-7.8-9 (R.: por. 1)

Refren: Chwalmy na wieki miłosierdzie Pana.

Niechaj to mówią odkupieni przez Pana, †
ci, których wybawił z rąk przeciwnika *
i których zgromadził z obcych krajów,
ze wschodu i zachodu, *
z północy i południa.

Błądzili na pustyni, na odludziu: *
do miasta zamieszkałego nie znaleźli drogi.
Cierpieli głód i pragnienie, *
i ustawało w nich życie.

W swoim ucisku wołali do Pana, *
a On ich uwolnił od trwogi.
I powiodł ich prostą drogą, *
tak że doszli do miasta zamieszkałego.

Niech dzięki czynią Panu za Jego miłosierdzie, *
za Jego cuda dla synów ludzkich,
bo nasycił tego, który jest zgłodniały, *
i łaknącego nappełnił dobrami.

TRZECIA MODLITWA

Módlmy się.

Panie, Boże Zastępów, Ty podnosisz to, co upadłe, a podźwignięte podtrzymujesz, † wspomóż odnowę ludów w uwielbieniu Twojego Imienia, * aby wszyscy, którzy obmywają się wodą chrztu świętego, kierowali się zawsze Twoim natchnieniem. Przez Chrystusa Pana naszego. **W.** Amen.

Albo:

Boże, Ty nas odrodziłeś słowem życia, ześlij na nas Twojego Ducha Świętego, † abyśmy, postępując w jedności wiary, * osiągnęli wieczne zmartwychwstanie chwalebne ciała. Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

Albo:

Boże, niech Twój lud zawsze się raduje odnowioną przez Twojego Ducha Świętego młodością duszy, † aby ciesząc się teraz z odzyskanej chwały przybranych dzieci, * oczekiwał na dzień zmartwychwstania z niewzruszoną nadzieją radości wiecznej. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

Po CZWARTYM czytaniu (Wyleję Ducha mego: Jl 3, 1-5) i psalmie (Ps 104 [103], 1-2a. 24 i 35c. 27-28. 29b-30; R. por. 30: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię, **lub** Alleluja).

CZWARTE CZYTANIE (Jl 3,1-5)

Wyleję Ducha mego

Czytanie z Księgi proroka Joela.

To mówi Pan:

„Wyleję Ducha mego na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki wasze prorokować będą, starcy wasi będą śnili, a młodzieńcy wasi będą mieli widzenia. Nawet na niewolników i niewolnice wyleję Ducha mego w owych dniach.

I uczynię znaki na niebie i na ziemi: krew i ogień, i słupy dymne. Słońce zmieni się w ciemność, a księżyc w krew, gdy przyjdzie dzień Pana, dzień wielki i straszny.

Każdy jednak, który wezwie imienia Pana, będzie zbawiony, bo na górze Syjon i w Jeruzalem będzie wybawienie, jak przepowiedział Pan, i wśród ocalałych będą ci, których Pan wezwał”.

Oto słowo Boże.

CZWARTY PSALM RESPONSORYJNY (Ps 104,1ab i 24ac.29bc-30.31 i 34)

Refren: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię.

Błogosław, duszo moja, Pana, *
o Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki.
Jak liczne są dzieła Twoje, Panie, *
ziemia jest pełna Twych stworzeń.

Gdy odbierasz im oddech, marnieją *
i w proch się obracają.
Stwarzasz je napełniając swym duchem *
i odnawiasz oblicze ziemi.

Niech chwała Pana trwa na wieki, *
niech Pan się raduje z dzieł swoich.
Niech miła Mu będzie pieśń moja, *
będę radował się w Panu.

CZWARTA MODLITWA

Módlmy się.

Prosimy Cię, Boże, spełnij swoją obietnicę, † i spraw, aby Duch Święty przybywając do nas, * uczynił nas wobec świata świadkami Ewangelii naszego Pana Jezusa Chrystusa. Który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. **W.** Amen.

Następnie kapłan intonuje hymn Chwała na wysokości Bogu.

Po zakończeniu hymnu kapłan wypowiada w zwykły sposób kolektę, jak w Mszy wigilijnej:

KOLEKTA

Wszechmogący Boże, spraw, niech zajaśnieje nad nami blask Twojej chwały, * a Chrystus, Światłość ze Światłości, niech umocni darem Ducha Świętego serca odrodzonych dzięki Twojej łasce. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Następnie lektor wykonuje czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian (8, 22-27).

PIĄTE CZYTANIE (Rz 8,22-27)

Duch przychodzi z pomocą naszej słabości

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian.

Bracia:

Wiemy, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia. Lecz nie tylko ono, ale i my sami, którzy już posiadamy pierwsze dary Ducha, i my również całą istotą swoją wzdychamy oczekując przybrania za synów - odkupienia naszego ciała. W nadziei bowiem już jesteśmy zbawieni. Nadzieja zaś, której spełnienie już się ogląda, nie jest nadzieją, bo jak można się jeszcze spodziewać tego, co się już ogląda? Jeżeli jednak, nie oglądając, spodziewamy się czegoś, to z wytrwałością tego oczekujemy.

Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, wie, że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą.

Oto słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Przyjdź, Duchu Święty,
napełnij serca swoich wiernych
i zapal w nich ogień swojej miłości.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA (J 7,37-39)

Strumienie wody żywej

Słowa Ewangelii według świętego Jana.

W ostatnim, najbardziej uroczystym dniu Święta Namiotów, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem:

„Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie, niech przyjdzie do Mnie i pije. Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza”.

A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.

Oto słowo Pańskie.

Dalej Msza Święta sprawowana jest jak zwykle.

Odmawia się Wierzę.

MODLITWA NAD DARAMI

Panie, nasz Boże, niech błogosławieństwo Ducha Świętego zstąpi na te dary † i wzbudzi w Twoim Kościele taką miłość, * aby wśród świata stawał się prawdziwym znakiem zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Prefacja o Zesłaniu Ducha Świętego, nr 27.

W Modlitwach eucharystycznych 1 – 3, wspomnienie tajemnicy dnia.

ANTYFONA NA KOMUNIE

J 7, 37

W ostatnim dniu święta, * Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: * Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie, * niech przyjdzie do Mnie i pije. * Alleluja.

MODLITWA PO KOMUNII

Boże, nasz Ojciec, niech przyjęty Sakrament nas uświęci † i da nam gorliwość płynącą od Ducha Świętego, * którym w cudowny sposób napełniłeś swoich Apostołów. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Można udzielić uroczystego błogosławieństwa nr 9.

O DUCHU ŚWIĘTYM

Bóg, Ojciec światłości, który w dniu dzisiejszym oświecił dusze uczniów przez zesłanie Ducha Pocieszyciela, † niech wam udzieli swojego błogosławieństwa * i napełni was darami Ducha Świętego.

W. Amen.

Niech ogień Ducha Świętego, † który ukazał się nad uczniami, * oczyści wasze serca od wszelkiego grzechu i przeniknie was swoim światłem.

W. Amen.

Duch Święty, który zjednoczył różne narody w wyznawaniu tej samej wiary, † niech sprawi, abyście trwali w tej wierze * i od nadziei przeszli do oglądania Boga w niebie.

W. Amen.

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, + i Duch Święty.

W. Amen.

Na zakończenie Mszy diakon albo – gdy jest on nieobecny – sam kapłan odsyła lud słowami:

Idźcie w pokoju Chrystusa, alleluja, alleluja.

W. Bogu niech będą dzięki, alleluja, alleluja.